

de Bestemmelser, som allerede findes i Skatteloven. Alle Tallene gælde Familier paa 5 Personer. En Aarsindtægt paa 700 Kr. vil i Silkeborg betale 2,60 Kr., men i Nysted 18,90 Kr.; til Trods for, at Skatteprocenten der er 4 pCt. lavere, vil man se, at denne fattige Familie kommer til at betale en meget større Skat end den tilsvarende Familie i Silkeborg. For 1,000 Kr.s Indtægt er Skatten i Silkeborg 20,80 Kr., i Nysted 31,50 Kr.; for 1,200 Kr.s Indtægt er Skatten i Silkeborg 41,60 Kr., i Nysted 60,48 Kr.; for 1,500 Kr. er Skatten i Silkeborg 75,90 Kr., i Nysted 94,50 Kr.; for 2,000 Kr. er Skatten i Silkeborg 130,00 Kr., i Nysted 132,30 Kr. Men nu vender det: For 3,000 Kr. er Skatten i Silkeborg 257,00 Kr., i Nysted 207,90 Kr.; for 5,000 Kr. er Skatten i Silkeborg 570,00 Kr., i Nysted 362,25 Kr. og for 7,000 Kr. i Silkeborg 910 Kr., men i Nysted 507,15 Kr. Her synes jeg, at man har et aldeles slaaende Bevis for, at det kun ved en høj Skatteprocent vil være muligt at tage saa stort Hensyn, som man bør, til de smaa Skatteydere og lægge Skatten paa de større, der dog bedre kunne bære den, om jeg end maa indrømme, at som Forholdene ere i Øjeblikket, ville selv ved den Fremgangsmaade, jeg her anbefaler, navnlig Mellemindkomsterne rammes i alt for høj Grad. Det er derfor overordentlig heldigt, at det nu foreslaas, at Ligningsmyndighederne faa større Bevægelsesfrihed. Jeg vil naturligvis ikke med disse Udtalelser have fastslaaet, at dette Synspunkt helt og fuldt kan lægges til Grund — der kan være lokale Forhold at tage Hensyn til, som kræve mere indgaaende Kendskab, men disse Tal ere saa illustrerende, at selv om der er saadanne særlige Forhold i Nysted, er det en aldeles forkert Maade, man der anvender Skattelovene paa, og det maa haabes, at Skatteyderne derovre, hvis de ikke allerede ere det, maa blive opmærksomme paa dette Forhold og drage Omsorg for at faa andre Mænd til at sørge for Ligningen. Det trænges der overordentlig haardt til.

Jeg nævnede før, at der kunde være andre Forhold, der nødvendiggjorde, at man maaske ikke vil gaa saa højt med Paalægene, som ønskeligt vilde være. Jeg tænker herved paa de Skattely, som opstaa hist og her. Det er ganske naturligt, at man navnlig omkring i Købstadkommunerne bliver noget betænkelig ved at gaa for højt med Skatteprocenten, fordi man derved risikerer, at de største Skatteydere flytte udenfor Kommunen. Jeg vilde gerne

i denne Forbindelse ønske, at Københavns Kommune, saaledes som krævet af Socialdemokraterne, den Gang Skattelovene vare til Behandling, maatte blive ligestillet med det øvrige Land, hvad Skatteligningen angaar, saaledes at man ikke ude i Landet risikerer, hvad man nu meget hyppigt risikerer, at store Skatteydere flytte over til København for at dække sig under den lave Skatteprocent her.

Det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) omtalte, at man i Købstæderne ikke have gjort Brug af den Ret, Skattelovene gav dem til Kildeartsbeskatning, og at der kun havde meldt sig to Købstæder. Saa er det mærkværdigt, at de samme to Købstæder mødte Modvillie, da de kom til Ministeren og vilde have Lov til at indføre denne Beskatning. Det ønskede Ministeren ikke at være med til, da der ikke havde meldt sig flere end dem. Men selv om man fik Skatteforholdene ændrede i København, vilde det sikkert ikke være tilstrækkeligt. Der er mange andre Forhold, der maatte ændres, inden vi fik den retfærdige Skatteordning, som man fra alle Sider maa ønske. Ministeren anførte, at Forslagets Fremkomst skyldtes stærke Krav fra Kommunalbestyrelserne saa vel i By som paa Land og fra Ligningskommissionerne i Byerne. Men til Trods derfor har Ministeren ikke ment fuldt ud at kunne følge de Ændringer, som man fra denne Side har ønsket. Ministeren har saaledes ment, at Tillægsprocenten skulde forhøjes fra 25 til 50 og Fradragsprocenten fra 65 til 85. Det er noget mere, end Ligningsmyndighederne have ønsket, men til Gengæld har Ministeren ikke ment at kunne gaa saa vidt, som de have ønsket, med Udvidelsen af Beløbet „*efter frit Skøn*“, men er bleven staaende ved 1,200 Kr. i Købstæderne og 1,000 Kr. i Landkommunerne, medens man fra Købstæderne havde ønsket at komme op til 1,500 Kr.

Jeg tror imidlertid, at de her foreslaaede Ændringer ville være tilfredsstillende. Hvis Ministeren fik Held til at gennemføre Ændringen til § 7, tror jeg, det vilde kunne lykkes enhver Kommunalbestyrelse og Ligningsmyndighed, saavel paa Landet som i Byerne, at udligne Skatten paa en retfærdig Maade. Mindre tilfredsstillende forekommer mig Ændringen til § 10 vedrørende Skatten til Erhvervs kommunen. Her burde den højtærede Indenrigsminister have taget mere Hensyn til Købstadforeningens Krav, som gik ud paa: 1. At Erhvervsstat ikke alene kan paalignes dem, der drive Erhverv, hvortil er knyttet